

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . . 20 кор
на пів року . . . . 10 кор
на чверть року . . . . 5 кор
на місяць . . . . 1-70 кор

За границею:

на цілий рік . . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . . 8 рублів
або 18 франків
Подянок не менше по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 1.
пл. Добровольського (Хорунщини). Ек-
спедиція місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереження. —
Рекламації неоплачені візьмі
від порта. — Оголошення зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
дьяки і приватні донесення по
30 с. від стрічки.

Застава залізничного руху в Угорщині.

(X) Залізнична служба й урядники в Угорщині зробили загальний страйк і застановили на всіх шляхах державних залізниць всякі поїзди. Страйковий комітет видав відозву до всіх залізничних урядників і служби, що мають на всіх станціях задержати поїзди, де вони прибудуть і се візвано виконано, так що на державних залізницях устав всякий рух. Подорожні були розчаровані і зачудовані, а многи не посідали ся з обурення, коли серед ночі дізнали ся на різних станціях, що поїзд далше не йде, позаяк служба виповіла послух залізничній управі. Годі се на разі описати і висказати, в якій трудній положенні опинили ся подорожні, які матеріальні страти могли понести задля того, що угорський міністер, хоч від двох місяців знав про такий намір, так неприготовано бун заскочений. В угорській соймі з боку правительства загрожено найострійшими карами, а навіть багнетами, одначе нема сумніву, що завинили не лише учасники змови, але й ті, що сему не запобігли і заїжджали свій обовязок. Передовсім завинив міністер торгівлі, що заздалегідь не подумав над способами, як в такім випадку запобігти застанові руху і довів до того, що в одній хвилі здержано всі поїзди. Вжеж подібні змаганя були по інших краях: підчас останньої світової вистави в Парижі хотіли візники застановити возовий рух і тоді правительство було приладжене на таку змову і подбано, щоби Парижани не конечно були приневолені ходити пішки. В Італії й Іспанії лажож найдено зараду в подібній хвилі залізничного страйку.

Певно, що тепер і в Угорщині не можна було вже спинити страйку, але можна було всеж таки запобігти цілковитій застанові всякого залізничного руху і хоч би в обмежених розмірах удержати комунікацію. Тимчасом змовники осягнули нечуваний доси успіх, рух нараз устав, а міністер торгівлі станув нараз і несподівано зовсім безрадий і безпомічний, а наслідки застанови руху відібують ся в необчислимий ще спосіб на населеню.

Звідкиж пішло се? Правительство приладило предлогу закона про поправу плати урядників залізничних так, що в порівнянню з дотеперішню платою мали урядники зискати о шість мільонів корон більше. Се одначе не відповідало їх домаганям і проти того бажали запротестувати на великім вічу. Але віче заборонено, урядникам не позволено видалити ся із своїх становищ, а проводирів страйку суєвеновано. Се дало привід, що урядники і служба державних залізниць угорських вважали себе управненими нанести державі важкі втрати, а поводуючи ся особистими інтересами, довели до застанови руху, що як се звичайно буває при страйках, відібує ся некорисно і на самих змовниках.

Угорське правительство було зовсім неприготовлене на подібну подію, отже з тим більшою тепер грозою виступає проти змо-

вників. Тих урядників, котрі мимо заборони покинули свої становища і поспішили на віче до Пешту, уязнено. В угорській соймі заявив міністер-президент гр Тіса, що буде мати багато вирозуміння для тих, що повернуть до своїх обовязків, одначе не жалував при тім і погрози багнетами для опорних. І нема сумніву, що угорське правительство так необачно заскочене уживе всіх способів хоч би як строгих, щоби привернути лад і се певно вийде не на користь змовників, наколи они заздалегідь не надумають ся завернути із сеї дороги, котра стільки шкоди і втрати може нанести не лише правительству і державі але вей суспільности.

Сокільські „Січі“.

Закади о. Барановського супротив «Подільського Голосу» полягають на непорозумінню, бо з его завзвув до закладаня «Січей» зовсім не виходить, щоби закладати «Січі» д. Трильовського ала в Коломиїщині. Тут треба піднести також заслугу львівського «Сокола», який старав ся в наміщенстві о дозвіл, приймаати в звязь своїх пожарничих «Соколів» також і «Січі» без зміни їх назви і внутрішнього устрою. Такі сокільські «Січі» є найкориснішою і найуспішнішою формою противдїланя шкідлиму напрямови, який завзначив о. Барановський що-до покутських «Січей».

Зі згляду, що сама назва «Січей», як і єї внутрішній устрій, назви старшин, відзнаки і т. д. звязан тісно в нашою історичною минувшіною, овійні поєзвєю давнини, лицарскости, заступають ідею народної свободи і посвятили за неї, було би небезпечно і безуспішно виступати против «Січей» принципіально, — як се жадає о. Б. В сей спосіб не можна би перед народом відсунути від себе закиду, що поборює ся також і ті історичні традиції, які глибоко жевріють в нашім народі, а по їх привороженю до теперішних відносин, можна тим способом подати товчок до організаційного духа і хосенної громадьянської діяльности.

З другої-ж сторони «Січі» у звязи з «Соколом» зискали б багато на своїй реальній вартости. Передовсім входять в звязь з великою, все-народною організацією, яка обнимає не тільки селянські кадри, але і інтелігентні круги, отже лучить се, що повинно бути нерозлучним, особливо в нашім демократичнім і хліборобскім народі. Тут вже не один чоловік, для якихсь своїх особистих цілій стикає ся з членами тих «Січей» і дав їм напрям, як бачилисьмо, шкідний для загалу, але цілий круг інтелігентної, звязаний в нашій сокільській товариства по всіх більших містах відділює на свої сільські філії, відвідує їх, організує, получує. Важніші справи рішають ся на спільних зїздах, де різні люди з різних сторін підносять свої потреби, наміри і вигляди в обсягу завдань товариства.

Тож найбільше значінє має та звязь з «Соколом» що-до фахового пожарничого виобрання; задля якого і єствують пожарничі філії «Сокола» і яке також і для «Січей» повинно бути головною цілюю. «Сокіл» висилає своїх пожарничих інструкторів до своїх філії, які членів познакомлюють зі способами оборони перед о-

гнем та як обходити ся зі сикавкою. На представленє «Сокола» звичайно громадська рада відступає єствуючу в громаді сикавку до розпорядимости філії, або купує її нову; відбувають ся правильно вправи поодиноких пожарничих актів, виконуванє команди і сигналів; попри почутє солідарности і карности вироблює ся в народі поважє о шкідности і небезпечєстві огню і то не тільки в самих членах товариства, але у всіх громадян не виключаючи жінок і дітей, які що неділі приглядають ся тим пожарничим вправам. Се не може остати з часом без впливу і на безпечніший спосіб будованя будинків та на обезпечєне від огню, як тепер єще наш варід в більшій часті легковажить собі.

Вкінци «Сокіл» наміряє також видавати і свій власний гімнастично-пожарничий орган. Такий орган мав би безперечно, як вже виходить в попереднього, також велике значінє для асекураційних відносин по наших селах. Тож нічо природійшого і кориснішого, щоби такий орган получив в собі агенди «Сокола» і «Дністра», який прецінь до своїх численних агентів мусять видавати різні обїжники та інформації в асекураційних справах. В сей спосіб пожарничі філії «Сокола» і приступивши до него «Січі» підпирали б діяльність агентів «Дністра» і навідворіт, ті агенти причиняли би ся чимало до розвою пожарничої організації.

Ось як ми представляємо собі успішне противдїланє тим «Січам», яких називають «Січами Трильовського». Се звязнеко прислугує їм хіба задля впливу, який сей «політик» зумів розширити на них, але в жаден спосіб задля самої їх історичної назви, або їх устрою. «Січі» і — Трильовський се зовсім не синоніми. Доказом сего є багато «Січей» в нашім краю і всі «Січі» на Буковині. Ось пр. в Богородчанах заважала ся «Січ» старанєм тамошнього святищенка, яка ніколи не бачила і не буде, бо не хоче бачити д. Трильовського. Але тотя «Січ», як і багато інших подібних, не маючи жадної звязи з иншими покрівними товариствами, не могуть здобути собі власними силами фахових відомостей в справі пожарництва, отримав ся майже виключно на «паради», а в разі якої небезпечности може легко пошати в безрадийсьть. Тож як ми вже виказали, для таких «Січей» звязь з «Соколом» є дуже пожадана і доконечна.

Коли «Січовики» чванять ся тим, що они є козарлюгами, то можна їм відповісти на те, що «Соколяни» є козаками — соколами, справжною елітою нашої молодіжи, які у тісній злучі бодрять ся до високих завдань сокільської ідеї, як она розвинула ся серед західного Славьянства. І в імя сеї ідеї ми не повинні відтручувати від себе «Січей», а противно, притягнувши їх до себе, реформувати їх і вчинити спосібними до пожарничих і сокільських кличів. Так само, як католицька Церков супротив соціялізму, який нахилав ся до безрелігійности і анархізму, найшла антідотум, не в цілковитім осуджуваню его і в негованю соціяльної квестії, але в зорганізованю християнського соціялізму, так і в квестії атрильовщених «Січей» не порадно ставати на чочці негачії та відтручуваня, але організуємо як найбільше зреформованих, сокільських «Січей».

Япансько-російська війна.

Статистика морської борби.

Рівно півтретя місяця минає нині, відколи на далекому Сході почала ся війна. Однак вислід її невеличкі і нічим ще не змінили того взаємного положення, яке було на початку війни. Росія, яка в наслідок своїх знатних дипломатичних успіхів в останніх роках досягнула бажаних східних бережів з незамерзаючими морськими приставнями, спочила на лаврах і дала ся через те заскочити Японії. Напад торпедовців дня 8. лютого на порт-артурску ескадру і збомбардоване — бо інакше неможливо назвати сю нерівну борбу — двох воєнних кораблів в пристані Чемульпо, загарбане всіх російських торговельних кораблів в пристанях східного бережя — се наслідки сеї похибки російської дипломатії, що задивлена у власну могутність, до останньої хвили не хотіла повірити в можливість япанського нападу. Зразу Японці узяли велику перевагу над несприятелем, але відтак сю величезну користь не уміли використувати вповні.

Від першого нападу з дня 8. лютого було ще чотири бомбардування Порт-Артурської ескадри, попереджені нападами торпедовців, або брандерів на вхід до пристани в цілі заложена там мін. або забарикадована єго. Адмірал Того числить собі вправді 8 атаків, але деякі з них були тільки дефілядами перед порт-артурською ескадрою. Статистично значить се, що за кожних два тяжкі відбудув ся один атак на Порт-Артур. Хотяй Японці брали ся за такі способи, що уживали російських тайних сигналів та посвятили 9 брандерів, то успіхи їх остали не зовсім вдоволяючі. Виїзд з Порт-Артурської стоїть вільний, а хотяй вартість боєвої сили обох флотилій, яка з початку війни представляла ся як 100:75, зменшилась відтак на 100:50, а нині спала навіть на 100:35, то всеж таки і така скількість російських кораблів є достаточна при підмозі надбережних кріпостей до оборони Порт-Артурської від сторони моря. З того числа російських страт, два великі судна «Енісей» і «Петропавловск» згнили через нещасливі випадки, отже не з руки Японців, які знищили або ушкодили за той час сім інших російських кораблів. Статистично представляє ся се так, що за кожних 10 днів Японці зуміли знищити один російський корабель. Колиб се так ішло дальше в тім самим темпі, то треба би еще 350 днів, отже кругло цілий рік, заким би останнє з 35 боєвих суден, які находять ся в Порт-Артурі, стало неспосібним до борби. В се не вчислено еще тих кораблів, які через напругу за той час відзискали-б свою боєву спроможність, та доконечних і япанських страт, які вже тепер, о скілько відомо, представляють ся досить поважно. Іменно потонули:

кружівник «Токачіко», одна канонірка і шість контрторпедовців, два боєві кораблі «Фуї» і «Шікішіма» тяжко ушкоджені, а підчас останнього нападу знов два кораблі несконстатованої якості одержало сильні ушкодження.

Але вже від самого початку війни ніхто в Росії і не думав на можливість офензивної війни на морі, а набіги адмір. Макарова на Жовтім морі мали лише на цілі припадковими, меншими успіхами піддержати боєвого духа російського моряка. Японці, колиб були хотіли, могли і без огляду на Макарова виладувувати свої війська на захід, чи на схід Порт-Артурської півострові, бо в данім разі, двічі сильніші чисельно, могли кождої хвили підняти отверту морську битву з російською ескадрою в надії на побідний вислід. Що Японці занехали се, що і тепер, коли вже абсолютно не потребують оглядати ся на порт-артурську ескадру, они сего не чинять, хотяй вже доносили, що 100 транспортних кораблів пливе до заливу Печілі — се не можна назвати інакше, як стратегічною похибкою. Кождий день опізнення скріпляє неприятеля, який залізницями безвпинно звозить воєнні матеріали і полки до полудневої Маньчжурії. Коли Японці думають колинебудь здобути Порт-Артур, то певно, що не вчинять сего шодвотижневими атаками і безчинністю в протягу тих двох неділі, не пробуючи єго атакувати від суши.

Операції на суші.

Така сама повільність проявляє ся і в Корей. Коли зразу голошено, що там є ще 120 тисяч Японців, то тепер показує ся, що тепер єще нема і третини сего числа над рікою Ялю. Замість сфорсувати Нантун в лимані ріки Ялю за помочю флотилії і відразу наперти на мало приготованого неприятеля, Японці цілу свою армію висаджують в Сеулю, машерують здовж берега через Корею, хотяй там Росіяни зовсім не було, а водна дорога була би далеко лекшою і скоршою, та прибавши до Віджу осідають тут в безчинності. Вправді будують там залізницю на задах війська, але при виладуваню в Антуні і при знатній япанській транспортній флотії се залізниця зовсім була би непотрібна. Тому деякі стратегіки підозрівають Японців не без причини, що они ограничують ся на завяте і укріплене гористої Корей, очікуючи там офензиву Росіяни, а тимчасом будуть старати ся підбурити против них Китайців. Хотяй така тактика ішла би насуперек з чванливими перхвалками Японців, то і она показала би ся хибною, бо ледви чи навіть Китайці зважать ся на війну з Росією, коли побачуть, що самі Японці ховають ся перед ними по корейських горах, за рікою Ялю.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Терентія рим.-кат. Войтіха єп. — В неділю: руско-кат. Антипа; рим.-кат. Георгія муч.

— **Похорони бл. п. гр. Шептицької** відбули ся вчера в Прилбичах при величезнім здвизі народу. З висшого духовенства прибули: кардинал Пузіна, архієп. Теодорович і Вебер, єпископи Чехович і Пельчар, митрати Білецький, Туркєвич і Литвиневич. Крім того було до 150 священників і монахів переважно руских. Із світських достойників прибув на похорони кравчий маршалок гр. Бадені, представителі всіх державних і автономічних властей зі Львова та численні родини польської шляхти. Яко представителі львівської рускої громади були др. Федак, проф. Шухевич, др. Озаркевич і много інших, та хор питомців рускої дух. семінарії. Крім того був хор академічний зі Львова і хор «Сокола» з Яворова. За домовиною ступали також тисячі селян з вітани на чолі. Тіліні останки пок. гр. Шептицької похоронено в родинній гробниці в Прилбичах.

— **Концерт львівського «Сокола».** В перших днях червня с. р. львівський «Сокол» — як дізнаємо ся — устроює в салі Фільгармонії музикально-вокальний концерт, який з гімнастичними вправами. Програма концерту буде добірна і незвичайно сензаційна своєю оригінальністю. Три секції «Сокола», забавова, гімнастична і по-жарна, займають ся ревно справою сего концерту і з всею форсою приготувляють ряд справдішних несподіванок для нашої публіки, яка, можна надіятися, як попередніми роками, так і тепер зволить своєю численною присутністю на концерті зложити заяву довіри товариству так симпатичному і діяльному як львівський «Сокол».

— **3 Товариства св. Петра.** Пригадуємо, що загальні збори членів Тов. а св. Петра відбудуть ся в духовній семінарії ві вторник 26. с. м. о 3, а евентуально о 4. год. пополудни. З уваги, що на порядку деннім стоїть зміна статутів, до котрої вимагає ся комплету 60 членів, просить ся о як численнійшу участь. Ексц. Прєосвященный Митрополит прирекши взяти також участь в зборах. — *Виді.*

— **Народне віче в Сколім** відбуде ся в середу 27. н. ст. цвітня 1904. Реферувати будуть др. Олесницький, др. Андрій Чайковський, о. Давидяк і о. Матковський. З огляду на важні справи просить ся о численну участь. — *Др. Е. Олесницький.*

— **3 Коломиї.** Заходом арт.-викладочної секції «Народного Дому» в Коломиї відбуде ся в неділю дня 24. с. м. відчит Вл. Леся Гринюка п. з. «По за межами можливого» (про «Сон української ночі»). Початок точно о 7. год. вечером. Вступ безплатний.

— **Надзвичайні збори членів товариства «Ризниця»** відбудуть ся в четвер дня 12. мая с. р. в Самборі в салі товариства «Ризниця» о 10. год. рано з огнем порядком деннім: 1) Відкритє філій і складів «Ризниця». 2) Зміна статута в §§. 2, 7а, 18, 25, 31д, 32, 35 другий пункт, 39а. 3) Внесенє Раді надзираючої. Єсли би згадані загальні збори не були в комплеті (2/3 всіх членів), то відбудуть ся того самого дня о 2. год. пополудни в салі Тов-а «Ризниця» другі заг. збори з тим самим порядком деннім, а

Ярослав Гординський.

Оді profanum vulgus.

(Конець).

Тимчасом ударений прийшов до себе, підніс ся із землі та став отирати собі окривавлене лице. Один жовнір подав йому води — він омив ся.

— Чому в тебе покривавлене лице? — звернув ся до нього лагідно полковник.

Ударений кинув оком на капітана, а відтак подивив ся ясным поглядом на полковника:

— Мельдюю покірно, мені поховзла ся нога о камінь і я упав — сказав він спокійним, лагідним, однак рішучим голосом.

— Що?! То неправда! — скрикнув здивований полковник. А відтак додав: Слухай, можеш ту сказати усю правду, не бій ся нічого — я запевняю тебе, що не потребуєш нічого боятися. Но, якже? Длячого ти упав?

Жовнір приложив руку до чака.

— Мельдюю покірно, я поховзнув ся о —

— Досить, досить! — Знаю уже — махнув полковник рукою і відіхав мовчки.

Капітан стояв мов поражений громом. Він не розумів сього. Як то? Прєці він ударив його

найвиразнійше — а сеж простий хлоп без ніяких вищих почувань...

Та в тій хвилі роздала ся команда і треба було відводити жовнірів до касарні.

Мов у сні ішов тоді капітан на чолі свого відділу. І сам не знав, коли найшов ся у себе дома...

Хвилину ходив по своїй кімнаті, не думаючи нічого. В ухах звеніли йому усе тільки слова його власної гадки:

«Прєці я його ударив, а то — простий хлоп».

І капітан адвигав при тім раменами та ходив скорим кроком там і назад.

Нараз вибухнув голосним сьміхом.

— Ото знамените! — скрикнув. — А то а мене — но!... Таж він не бачив, як я його ударив, не бачив — думав, що дійсно поховзнув ся — а я — ха! ха! ха! — я шукав уже у нього... благородних почувань. Хлоп і благородність: Cavaleria rusticana! Ха! ха! ха!

І кинув ся на канапу і сьміяв ся так сердечно, що аж канапа угинала ся від того сьміху.

— Ординане! — скрикнув, успокоївши ся троха.

Ізза котари висунула ся стать вояка.

— Прикликати мені сейчас рядового Петра Корника!

— Після приказу — сказав ординанс і виїшов.

За хвилину явив ся коло дверей випрямлений як струна Петро Корник.

— Ходи блище — сказав йому коротко капітан, простягаючи ся вигідно на канапу.

— Длячого ти нині упав підчас вправ? — запитав ся капітан рівнодушним голосом і откружив себе хмарою диму із пахучого цигара.

— Пане капітане, мельдюю послушно, я зовсім не падав нині підчас вправ.

— Що?! — зірвав ся капітан. — Що ти говориш?! Худобо!...

Жовнір зблід, але не поступив ані кроку. Глядів капітанови прямо в лице таким спокійним, ясным зором. Капітан не міг знести сього погляду. Відвернув ся до вікна і сам не знав, як вирвало ся йому питання:

— Но, а чоґо-ж ти говорив панови полковникови, що ти поховзнув ся?

— Пане капітане — відповів жовнір рівним голосом — хлопови один удар менше або більше — се дрібничка: ціле життя бв його немилосерно. Але, якби я був се сказав панови полковникови, то пан капітан були би —

— Забирай ся звідси! — викрикнув капітан, аж шиби зазвеніли. Він чув, що йому тиснуть ся сльози до очей: він визнав, що він дістав милостиню від того погордженого мужика, відчув, що він, шляхотно уроджений барон, стоїть упокорений перед тим «неокресаним» хлопом. Длятого не міг він знести отвертого по-

Телеграми

з дня 22. цвітня.

Рим. Кардинал Рампола став іменованим архієпископом в Палермо.

Будапешт. Пос. Вереш веде нині дальші пересирани із страйкуючими колійниками. Переговори покінчать ся мабуть успішно. — Нині виїхали два поїзди до Відня, ведені інженерами. — Коли би страйк потревав ще 2—3 дни, то в Будапешті настав би голод.

Катанія. Німецький цісар Вільгельм відплив з Катанії до Барру. В Катанії міска рада і бурмістр не виїшли втати німецького цісари, бо є соціялістами. Цісар запросив бурмістра на обід, але він не явив ся.

Петербург. Вел. ки. Кирило доносить з Манджури, що приїде до Петербурга дня 5. мая.

Кожляе чутка, що вмісник Далекого Сходу Алексеев подав ся до димісії з приводу непорозуміння між ним а Куронаткином.

Дневники пишуть, що Росіяни мають над рікою Ялю 14.000 війська і 32 гармати, а Японці 17.000 війська і 26 гармат.

Блемфонтен. Оноді увязнено в лідденбургскім окрузі 7 Бурів, під замітом державної зради. Ходить заравом чутка, що розширює ся там дуже революційний рух і існує тайне товариство, а на підставі его статутів має бути кожний член, що зрадить, караний смертю. Також богато добровольців має ворукувати сні закуплювати перевозові зв'язди.

— На численні запитання заявляю еим, що часть П. моїх проповідий «На свята і неділі цілого року» кінчить ся печатати. Печатане опізнило ся не з моєї причини. Дістати можна у автора, в книгарні Ставропігійского Інститута у Львові, в книгарні п. Яблонського в Тернополі і в книгарні п. Добошинського в Станиславові Ціна 3 корон. Петро Білінський, парох в Зарваниці, почта: Вишнівчик.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

— Від 16. до 30. цвітня 1904. —

Нова величава програма!

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділю і свята 2 представлення о 4. год. попол. і 8. год. вечером. Що п'ятниця High-Life представлено. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльова при ул. Кароля Людвіка ч. 9. у Львові.

Читайте! Читайте!

Повне видане Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоб в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗИЯ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнійшою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських кляєнків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВИТИ“ у ЛЬВОВІ (Ринок ч. 10.).

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ „Джїстер“ стоваришенє зарєстроване в обмеженою порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просьвіти“. ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Джїстрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; висове 2 К. ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затыгати ПОЗИЧКИ на 6 1/2% за предложенєм відповідної гіпотєки або поруки; силату більших позичок розкладає ся на 10 літ. ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“. ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%. З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску признає ся на добродійні цілі; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. п. 16 385 К. Стан 31. грудн. 1903: Вкладки 1,444,589 К. Уділи 109,835 К. Фонди резервові 21,318 К. Позички 1,330,822 К. Цінні папери, льох в банках і на рах. бїжучий 280,681 К.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок бїжучий, приймає до перехована панери вартісні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституційних заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталеній касі панцирній сховок до виключного укитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може снов майно або важкі документи.

Під тим зглядом поробна Банк гіпотечний як найдогіднійши заряджений. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

„Тревоги автора і видавника“ (гумористична подія з натурю)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації „Руслана“ та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері вносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Александр Стефан — В. Щурат.

УЧЕБНИК французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних жіньських шкїл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поштову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускїм Інституті для дівчат в Перемишлї.

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го жовтня 1903.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Table with columns for train direction (до Львова, зі Львова), departure/arrival times, and destinations. Includes a 'Нїч' section for night trains.

ЗАМІТКА: Пора нїчна числїть ся від 6. години вечером до 5. години 59 минут рано. Час середно європейскїй рїзняєт ся від часу звїзкского а 36 минут, а імено 12 год. часу середно-європейского = 12. год 36 мін часу звїзкского. — Бюро інформаційне п. к. залїзничих державних (ул. Красїцьких ч. 5.) удає пояснєнь в справах залїзничих, продає білєти всякого рода і розклада їзди.

ГАЛИЦКА КАСА ОЩАДНОСТИ у Львові

знижає опроцентованє 4%-ових вкладок з 4% на 3 6/10% від ста а се від 4%-ових вкладок до 10.000 корон на одній книжочцї з днем 1. липня 1904 а від 4%-ових вкладок понад 10.000 корон на одній книжочцї з днем 1. серпня 1904.

У Львові дня 18. цвітня 1904.

ГАЛИЦКА КАСА ОЩАДНОСТИ у Львові.

(Передрук не буде плачений).

91(1—3)